

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 20.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3344** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-217 от 25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала следните задължителни указания на [фирма]: 1./ В срок до 14 дни след получаване на решението да издаде становища с посочени условия за присъединяване, съгласно чл. 91, ал.1 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, отговарящи на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „Ф. 30 кWp, предвидени за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ I-61, кв. 9 и в УПИ II, кв. 9 на [населено място], общ. Любимец, област Х. и 2./ в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1, [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила – липса на мотиви по смисъла на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК, противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че при прекратяване на

процедурата по присъединяване на фотоволтаична електрическа централа /Ф./ на [фирма] правилно бил приложен закона, като КЕВР неправилно е приела, че операторът на електроразпределителната мрежа не притежава право на отказ за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия независимо от състоянието ѝ и без да се взема под внимание факта, че присъединяването ще влоши качеството на доставяната електрическа енергия до потребителите. Поддържа се, че в решението липсва правен анализ на фактите и приложимото право, а само се изброяват събитията, довели до подаване на жалбата в КЕВР, като и избирателно се цитират отделни разпоредби от издадения на Е. Юг ЕАД лиценз. Сочи се, че изложените мотиви са бланкетни и не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Н., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия, като подробни доводи относно неоснователността на жалбата са изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], не се представлява и не взела становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-12-00-373/08.10.2019 г., подадена от [фирма] срещу [фирма], депозирана в КЕВР. Предмет на жалбата е отказ на [фирма] да стартира процедура за присъединяване на два обект „Фотоволтаична централа до 30 kWp (киловат пик)“, предвидена за изграждане в поземлен имот за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ I-61, кв. 9 и в УПИ II, кв. 9 на [населено място], общ. Любимец, област Х., с мотив, че липсва капацитет за присъединяване на обектите за производство към електропровод 20 kV „Г. Д.“ от п/ст.110/20 kV „Любимец“, охраняващи [населено място].

Липсва спор по делото, че заинтересованата страна в процеса [фирма] със заявление от 30.08.2019 г. е поискала да бъдат присъединени два обекта – Фотоволтаична централа до 30 kWp (киловат пик)“, предвидена за изграждане в поземлен имот за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ I-61, кв. 9 и в УПИ II, кв. 9 на [населено място], общ. Любимец, област Х.. Към заявлението са приложени всички изискуеми документи по смисъла на чл. 87 и 88 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за удостоверяване на предпоставки на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Заявен е и срок за въвеждане на експлоатация на двете Ф. – м. 07.2020 г., както и, че от страна на [фирма] е заплатена дължимата такса за проучване.

Със становища № 4392596 от 30.08.2019 г. и № 4392816 от 30.08.2019 г. [фирма] е информирала [фирма], че прекратява процедурата за присъединяване на Ф. по чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ, тъй като нямало възможност за присъединяване на обектите към електроразпределителната мрежа. Като мотиви е посочено, че съществуващият

въздушен електропровод 20 кV „Г. Д.“ от п/ст.110/20 кV „Любимец“, захранващи [населено място] е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, нямало данни за предстоящо развитие на потреблението в района и изграждането на нови Ф. би предизвикало влошаване на качеството на напрежението в тази част на електроразпределителната мрежа.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-259/20.03.2019 г.

На 25.03.2020 г. е проведено закрито заседание на ДКЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-12-00-373/08.10.2019 г., подадена от [фирма] и е взето атакуваното решение, обективиран в следствие в решение № Ж-217 от 25.03.2020 г. – предмет на настоящото производство. Със същото са дадени задължителни указания на [фирма]: 1./ В срок до 14 дни след получаване на решението да издаде становища с посочени условия за присъединяване, съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, отговарящи на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „Ф. 30 kWp, предвидени за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ I-61, кв. 9 и в УПИ II, кв. 9 на [населено място], общ. Любимец, област Х. и 2./ в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1, [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

За разкриване на обективната истина в хода на съдебното производство е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, приета от съда като компетентно, безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото. От заключението на вещото лице се установява, че общата присъединителна генераторна мощност от ФЕИ към ВЛ 20 кV „Г. Д.“ е 1 196.59 kW. Работното напрежение в п/ст 110/20 кV „Любимец“ е в диапазона на 20,2 кV до 20,9 кV. Изчисленията и техническите и експлоатационни възможности на съоръженията в подстанцията и техническите характеристики на разпределителната мрежа показвали, че капацитетът на извода е изчерпан преди присъединяването на новите Ф.. Вещото лице е посочило, че в случай на присъединяване на Ф., ще бъдат нарушени изискванията за качество на електрическата енергия, доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти и производители в района на [населено място].

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-217 от 25.03.2020 г. е връчено на жалбоподателя на 31.03.2020 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 03.04.2020 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. [фирма] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма,

спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-217 от 25.03.2020 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ".

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на

условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32.

В настоящия случай спорът по делото е материалноправен и се свежда до това дали отказът на операторът на разпределителната мрежа за присъединяване на процесните Ф. с мотив за липса на капацитет на съществуващия въздушен

електропровод 20 kV „Г. Д.“ от п/ст.110/20 kV „Любимец“, захранващи [населено място] е законосъобразен.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира, за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ от изпълнение на лицензионни му задължения на оператора на електроразпределителната мрежа. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

С обжалваното пред КЕВР Становища № 4392596 от 30.08.2019 г. и № 4392816 от 30.08.2019 г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа е посочено, че заявлението може да бъде разгледано само ако произвежданата енергия от фотоволтаичната централа се консумира изцяло от обекта на потребителя, присъединен в същия имот и няма да се отдава в разпределителната мрежа на Е. Юг ЕАД. В случай, че посоченото не се заяви от [фирма], процедурата следва да се счита за прекратена, тъй като са изложени аргументи, че няма възможност за присъединяване на заявения обект.

От Е. Юг ЕАД, при разглеждане на подаденото заявление не са били изпълнени предпоставките по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, при които операторът на разпределителната мрежа може да прекрати процедурата - след като е поискана от

лицето допълнителна информация и същата не е предоставена, съответно ако документите са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата. В случая операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, а директно е пристъпило към прекратяване на процедурата. Следователно, в случая не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6 и лицето, подало заявлението, е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. При това положение следва да се приеме, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на чл. 88 и прекратяването на процедурата съставлява неизпълнение на неговото лицензионно и законово задължение да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. Тъй като обаче, от една страна, Е. Юг ЕАД е прекратило процедурата, въпреки че не е спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, а от друга страна, последиците от това са идентични с тези на отказа, КЕВР обосновано е приела, че Становища № 4392596 от 30.08.2019 г. и № 4392816 от 30.08.2019 г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа представлява по същество отказ да бъде присъединен обекта.

Липсва спор по делото, а и това се установява от събраните по делото доказателства в това число и заключението на съдебнотехническата експертиза, че [фирма] отговаря на изискванията на чл. 24, ал.1, т. 1 от ЗЕВИ.

Е. Юг ЕАД притежава Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“. Съгласно разпоредба на т. 3.1.7 лицензиантът се задължава да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите. Разпоредбата на т.3.4.1 задължава лицензиантът да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. В случая електроразпределителното дружество се позовава на причини от технически характер, а именно, че капацитетът на извода е изчерпан преди присъединяване на новата Ф. и в случай, че бъде изградена Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти. Посоченото се потвърждава и от заключението на СТЕ. Предвид цитираното задължение на Е. Юг ЕАД по т. 3.1.7. от лицензията, така изложената причина е възможно следствие от неизпълнението на задължението на лицензианта да развива мрежата. При положение, че Ф., с мощност 30kW за изграждане в УПИ I-61, кв. 9 и в УПИ II, кв. 9 на [населено място], общ. Любимец, област Х., заявени за присъединяване от [фирма] отговаря на законовите изисквания за присъединяване, то прекратяването на процедурата или отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност по т. 3.4.1. от лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

С оглед изложеното дотук, оспореното Решение № Ж-217 от 25.03.2020 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По разноските по делото:

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София -град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-217 от 25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: